

Papa poniznosti i siromaštva

Petra Palijan

Jorge Mario Bergoglio rođen je 17. prosinca 1936. godine. Bio je najstariji od petero djece i već kao dječak uviđao je važnosti obiteljskog života. Kao mladić, Jorge je volio izlaziti i biti u društvu. Bio je jedan od izvrsnijih plesača tanga, često mameći poglede žena. Završio je kemiju, imao djevojku i planirao ju je zaručiti, no tada mu se javlja njegova mladenačka želja da postane svećenik, što ga je potaknulo da počne razlučivati svoj poziv. Tijekom jedne ispovijedi shvaća da ga Bog poziva na svećenički poziv, te se upućuje na studij teologije u sklopu Družbe Isusove. Za svećenika je zaređen 1992. godine kao pripadnik Družbe Isusove, te je obnašao različite službe unutar Družbe, uključujući i funkciju prefekta. Za biskupa Buenos Airesa zaređen je 1988. godine, a kao biskup snažno se zalagao za siromašne. Zanimljiva činjenica jest da je Jorge najradije putovao autobusom po Buenos Airesu, kako bi bio što bliže svojim vjernicima.

Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je kardinalom 21. veljače 2001. godine. Odmah po dolasku u svoju „novu“ kuću, kao kardinal se odlučio odreći svih svjetovnih blagodati koje su mu bile pružene s kardinalskim dvorom i službom. Iako je bio kardinal, Jorge nije zaboravio na što se zavjetovao kao član Družbe Isusove: poniznost, siromaštvo i poslušnost. S obzirom na to da je Buenos Aires mjesto u kojem se različita opojna sredstva mogu naći na svakom koraku, kao kardinal često je služio misu upravo na tim područjima. Izlazio je iz crkava na ulicu, čime je pokazivao svoju poniznost. Kada je umro sveti papa Ivan Pavao II., kardinal Bergoglio sudjelovao je na konklavama 2005. godine, gdje je za papu izabran njegov prethodnik Benedikt XVI.

Odstupanjem pape Benedikta XVI. s mjesta pape, kardinal Bergoglio se 2013. godine ponovno upućuje na konklave u Vatikan. Po dolasku na konklave mnogi su mu govorili da će upravo on postati papa, što Jorge nije vjerovao. Za papu je izabran 13. ožujka 2013. godine i uzima ime Franjo, po uzoru na sv. Franju Asiškog.

Moglo bi se reći da je papa Franjo u mnogočemu bio prvi. Izdvojit ćemo da je bio prvi papa Latinske Amerike i prvi papa koji je bio isusovac. Papa Franjo bio je na četrdeset i devet međunarodnih putovanja u zemlje gdje je kršćanstvo bilo u opasnosti. Na tom popisu našle su se i nama bliske države, poput Bosne i Hercegovine i Sjeverne Makedonije. Iako nikada nije bio u Hrvatskoj, često je na audijencijama u Vatikanu primao Hrvate.

Tijekom svog pontifikata papa Franjo izdao je četiri enciklike. Prva enciklika, *Lumen fidei*, objavljena je na blagdan Svetog Petra i Pavla 2013. godine, a pisanje ove enciklike započeo je

papa Benedikt XVI. Enciklika govori o ulozi vjere i poslanju vjernika kršćana u suvremenom svijetu. Druga enciklika, *Laudato si'*, izdana je 2015. godine i poziva kršćane da prepoznaju veličinu, hitnost i ljepotu izazova s kojima se čovječanstvo suočava u pogledu zaštite okoliša. Treća enciklika, *Fratelli tutti*, izdana je 2020. godine, podijeljena je u osam poglavlja i završava dvjema molitvama "Molitva Stvoritelju" i "Ekumenska kršćanska molitva". Posljednja enciklika pape Franje je *Dilexit nos*, u kojoj papa kritizira individualizam te društvenu i ekonomsku nejednakost. Glavna tema ove enciklike je ljudska i božanska ljubav Presvetog Srca Isusa Krista.

Papa Franjo preselio se k Ocu na uskršni ponedjeljak, 21. travnja 2025. godine, a iza sebe nam je ostavio dvije zadaće - ljubiti siromašne i biti ponizan u svim pogledima života. Papa Franjo nikada nije birao s kim će se rukovati, koga će dotaknuti ili poljubiti, već je tim malim činom među svima odlučio pokazati poniznost, unatoč svom slabom i osjetljivom zdravlju.